

**R.P. Lvcae Pinelli, Societatis Iesv Meditationes De
Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, Et præparatione ad
sacram communionem**

Pinelli, Luca

Coloniæ Agrippinæ, 1603

Miracvla Qvædam De sanctissimo Sacramento ex auctoribus probatis
collecta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59560](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-59560)

120 PINELLI
logonio. Communionis, inquit, tempus
non est festum, nec celebritas, sed con-
scientia pura, vitaq; à peccatis repurgata

S. HILARIUS, ut refertur, *De Conf. da-*
can. timendum est. Ne diu, inquit, abstine-
sus à corpore Christi, alienus maneat
salute. Vnde qui peccare queuerit, com-
municare non desinat.

S. AMBROSIVS *de Sacramentis* l. 5. t.
exhortans nos ad frequentationem ho-
iis Sacramenti, habet hæc verba: Sic v-
ue, vt merearis quotidie accipere: Quic-
cum non meretur quotidie accipere, ne
meretur post annum accipere. idem dicit
Augustinus epist. 18. ad Ianuar. & serm.
28. de verbis Dom.

MIRACVLA QVÆDA
De sanctissimo Sacramento ex auctoribus
probatis collecta.

1. S. GREGORIVS Papa, commun-
catus populum, sūm ad matrem
quandam peruenisse, dicens, more
iamnum consueto, *Corpus Domini*
st̄ri IESV CHRISTI, &c. Et illa ride-
mox dextera ab eius ore retracta partic-
lam dominici corporis super altare de-
suit. Expletis verò Missarum solennijs
matrona coram populo inquisiuit, qui
obrem corpus Dominicum sumptuari
dcre præsumperit? Respondit, quia par-

quē proprijs manibus me fecisse cognoveram, tu corpus Dominicum perhibebas. Tunc Gregorius cum tota plebe flexis genibus Deum orauit, & illicò particulam panis, quam super altare posuerat carnem factam reperit, cum omnium circumstantium stupore. Et matrona illa credulitatis gratiam recepit, plebs vero in sua fide amplius confirmata est. Rursus itaque in orationem cum eadem prostratus carnis frustum in panis primordia reformatuit, quem mulier cum magna devotione sumpxit. *Ioan. Diacon in vita S. Gregorij, l. 2. c. 41.*

2. S. Gregorius Nazianz. in oratione de morte Gorgiae sororis suæ scribit, illam morbo incurabili laborantem, cum iam in remedij humanis nullam spem haberet, nocte quadam Ecclesiam ingressam, & prostratam ante sanctissimum sacramentum eousque orasse, donec sana & valens exurgeret, cum stupore totius familie.

3. Adolescens Anglus nomine Imma bello captus a Domino suo in vinculis detentus est, donec lytrum persolutum esset. Verum quotidie mane certa hora omnia vincula per se dissoluebantur, sic ut Imma omnino esset liber. Postea autem ianotuit fratrem eius Germanum

F. Sa.

Sacerdotem quotidie pro anima illius,
quasi defuncti è Purgatorio Missæ sacri-
ciū obtulisse, & vincula Immæ sub tem-
pus elevationis & hostiæ soluta fuisse. Et
dal. 4 hist. Arg. c. 22.

4. Nobilis quidam Germanus, nomi-
ne Osualdus Mulier, in Paschate com-
municatus, non contentus parua hos-
sibi dari maiorem, cuius potentiam mo-
tuens Parochus, assensit. Simulatque aū
tempore cōmunionis eam accepit, cōp-
que in altare, quod erat lapideum, manu
inijceret, vt se teneret, lapis ipse velut ce-
mollitus est, in quo signa digitorum al-
huc expressa cernuntur. Itaque miser
uertens vindictam diuinam esse præse-
tem, à Deo ignosci sibi tantam arrogan-
tiam postulauit. Cumque hostiam deg-
tire non posset, Sacerdos eam asserua-
tus est, eadē hodieque visitat non nihil sanguis
tincta; & qua parte sanguinari potest. Altare quoque cum expre-
miraculum in pago Seefelt tribus mil-
ibus ab Oeniponto, in Germania. Ab
ipsi altaris metu hæreticorum, qui ut
mici huius Sacramenti, solent supprimere.

MEDITATIONES.

¶23

re eius miracula, sunt translata Oenipontum Tilman. Bredenbach. lib 1. Sacr. Coll. cap 35.

5. Cùm S. Ioannes Chrysost. concionibus suis aliquando conuertisset quendam primarium hæreticum; conatus est idem & suam coniugem conuertere: sed quia obstinata in hæresi permanebat, respondit illi, si Catholicæ religioni se adiungere nollet, se ab ea discessurum. Itaque mulier metu Diuortij, finxit se conuersam, & more Catholicorum ad communionem accessit. Verùm quia reformatum accipere Eucharistiam, curauit sibi per fidam ancillam secretò particulam panis similem ei, quæ dabatur in communione afferri. Cùm ergo tempus communionis adesset, occultè ab ancilla panem accepit, fingensq; esse consecratum in os immisit, qui miraculosè conuersus est in lapidem. Mulier rei miraculo attincta, adiit Episcopum S. Chrysostomum, lapidem, in quo signa adhuc dentium existabant, ostendit. Materia lapidis non erat communis, sed ignota, color verò pulcherrimus. Mulier itaq; ad S. Episcopi pedes abiecta cum lachrymis veniam petiit, & dolens de sua obstinatione & simulatione verè conuersa est, Ecclesiæque reconciliata, catholicè deinceps cū marito suo

F 2

vi-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

124 PINELLI
vixit. Scribit hoc miraculum Nic. Callij
l. 13. c. 7. & Sosom. l. 8. c. 5.

6. Rodulphus Comes ab Habsburg
venationis causa foras profectus, cū me-
guis imbribus de cœlo decidentibus for-
te sacerdotem obuim haberet, ex eo pe-
cunatus est, quod in tanto imbre tende-
ret? Respondit, ut sacram Eucharistiam
firmo rustico porrigeret. Itaque Rodu-
phus illico ex equo descendit, genua flexi
& humiliter sanctissimum sacramentum
adorauit: deinde suum equum Parochi
s. Eucharistiā usque ad egrum rustici dom-
insecutus est. Bonus sacerdos admirau-
tias ei egit, diuinamque bonitatem impa-
rauit, ut factū hoc remuneraretur. Quod
mirabile est, breui tempore è Com-
Imperator factus est: cuius successor
sunt Archiduces Austriae, Principes &
ges innumerabilium nationum. Quod
verè dici potest, amplitudinem & splen-
dorem omnem domus Austriae natu-
esse ex pietate & deuotione erga hoc
sanctissimum sacramentum. Theatrum
sa. humane, vol. 27. l. 3. tit. sacrorum.

7. PASCHAS IVS in libr. de corpo
Dominic capit. 14. scribit presbytero
dam valde religioso, cū sāpē Deum

MEDITATIONES. 125

gasset, vt pro sua consolatione Dominū
videre posset in sacra hostia, Christum ap-
paruisse in specie pulcherimi pueri, e-
iusque conspectu summa illum volupta-
te affectum fuisse. Addit idem Paschalias
Deum solere eiusmodi miracula facere,
vel ad corroborandos in fide quosdā sim-
plices; vti factum est in miraculo S. Gre-
gorij supra enarrato, vel ad solandos eos,
a quibus ardenter amat, vt accidit huic
pio presbytero.

8. S. AMBROSIVS in oratione fune-
bri fratri Satyri scribit, cūm Satyrus ali-
quando naufragium fecisset naui tota cō-
fracta, proq; mortuo haberetur, tamen tā-
dem è fluctibus saluum emersisse, quod
ante susceptam nauigationē se sacro Chri-
sti corpore communijset.

9. Iudæus quidam cūm teneretur de-
siderio cognoscendi Christianorum my-
steria, ingressus Ecclesiam attentē audi-
uit sacrum Missæ à S. Basilio factum, & in
elevatione sacræ hostiæ vidi in ea pue-
rum Iesum admodum speciosum & a-
mabilem; qua visione magna consolati-
one perfusus est. Communicante deinde
populo, ipse quoque communicavit, &
S. Eucharistiæ particulā reseruatam yxo-
ri ostendit, patefaciens eivisionem, & my-
steria Christiana collaudans, vt eam ad a-

F 3

mo-

morem Christianæ fidei pertraheret. Postero die mox S. Basiliū adiit, & toto rei successu exposito, ab eo baptismum postulauit *Amphilochius in vita S. Basiliū*, & *Cyrus prodromus in suis epigramm.*

10. *S. BERNARDI tempore*, homo quidam inops, sed bonus Christianus iuxæ coniugis adulteræ maleficijs induxit exsanguis & consumptus ad ipsi S. Bernardum adducitur, qui cognitio eius cruciatu, misericordia motus à suis fratribus, curauit hominem duci in Ecclesiam, ubi cùm capiti eius impostrisset Sacramenti ciboriū, illico ab omni maleficio miser homo liberatus, & sanus deum reuertit. *Guiliel. in vita S. Bern.* e. 10.

11. *In Prato spirituali. cap. 30.* scribit in Dade urbe Cypri fraude haereticum nomine Isidorum, qui nulla ratione permisit uxori suæ, alioquin Catholicæ, ut adiret S. communionem, eamque in re obseruatorum constituerat. Cum vero quidam die cognovisset eam in domum eius sui communionis causa diuertisse, psamque iam communicasse deprehendisset, furore ardens inuolauit in multum, gutturq; eius hinc inde iactando.

tam diu impressit, donec Eucharistiam euomeret, quare non contentus, S. Eu- charistiam pedibus conculeauit. Sed quo- niam ex hostia magna mox flamma eru- pit, non nihil redditus est attonitus. Duo bus diebus post apparuit ei homo quidā niger & terribilis dicens: Isidore, nos duo eidem addicti sumus suppicio. Tum si dorus. Quis es tu? Respondit. Ego sum, qui alapam dedit CHRISTO in præsentia Annæ. Hoc viso perterrefactus Isidorus poenitētiā duram agere cœpit.

12. Legimus in vita S. Claræ, cùm Friedericus Imp. affligeret Ecclesiam & Saraceni inuaderent Assisium, ac iamiam in muros monasteriad constuprandas san-ctimoniales insilirent, S. CLARAM Abba- tissam, licet corpore ægram, magna fide sanctissimi Sacramenti thecam attri- pisse, eaque ad muros, quos hostes con- scendebant, obuersa, in hunc modum orasse, Domine tuere has famulas tuas quæ mundum tui causa dereliquerunt, & amore tui hic sunt inclusæ. Defende e- as Domine, nam ego non possum eas de- fendere. Vix verba protulerat, & confe- stim audita vox est dicentis: Ego defen- da n̄ vos. Saraceni itaque cum tanta trepidatione se in fugam continuò con- iecerunt, vt multi se è muris præcipites

in terram dederint, alij verò excœcatis
scirent, quò defleterent. Sur. 10. 4. Vigil
de fructu S. And. disc. 27.

13. S. MALACHIAS Episcopus. diu
multumq[ue] laborauit priuatis collo-
quijs in conuertendo quodam clero-
qui negabat in hostia sacra CHRISTI
contineri, sed fustra. Deinde cùm du-
cum eo disputationes habuisset, & in-
traque eum conuicisset, ille tam
pertinaciter in errore suo perstittit. Qua-
re bonus Episcopus coactus fuit illus-
declarare & denunciare hæreticum. Cle-
ricus verò excandescens affirmauit se
quam à sua opinione, quam Euangelijs
eo haberet, recessurum. Ad hoc verbus
substomachans Episcopus elata voce
xit: Quia tu fateri veritatem non vis, Di-
minus fateri veritatem te faciat vel
necessitate. Respondit hæreticus, Amo
Res mira. Eodem die clericus æger de-
cumbit ad mortem, agnoscit errorem
& Dei vindictam, curat accersiri Episcopum,
confitetur in hostia esse Christum
Dominum, Deum, & hominem, &
cepit absolutionem; Ecclesiæ reconcili-
tus, errorem præteritum deplorans,
gratias Deo pro beneficijs agens, expi-
uit. In vita S. Malachia, & S. Bernardo

pla.

14. Cu

14. CAESARIUS in hist sua l. 9. ca. 12.
refert, suo s^{ec}culo hæreticos quosdam
Albigenses arte diabolica mira quædam
& stupenda fecisse, & inter cætera, super
flumen ambulasse, nec immersos, hacq;
fraude multos simplices ad suam sectam
pellexisse. Quod cùm animaduertisset
quidam zelosus sacerdos, sumpta sanctis
simi sacramenti custodia alta voce dixit:
Coniuro te diabole, in virtute eius quem
manu gesto, ne amplius præstigijs istis v-
tare in ruinam populi. Videns autem sa-
cerdos, hæreticos nihilominus persistere
in sua ambulatione, abiecit thecam cùm sa-
cramento in flumen, ac exemplò (q; mi-
rabile est) aqua se diducens omnes istos
sceleratos & diabolicos hæreticos absor-
buit. Quo miraculo populus mirificè
in vera fide est confirmatus. Bonus au-
tem sacerdos tota nocte factum suum,
quod Eucharistiam in aquas abiecerat,
deplorauit: Sed Deus eum consolatus
est: nam mane Ecclesiam ingressus, in-
uenit in altari venerabilis sacramentii
thecam ab angelis eò deportatam, quam
magnō cum gudio & aspexit, & sup-
plex adorauit, institutaque cum popu-
lo solenni processione profusis ex læti-
tia multis lacrymis suum in locum re-
posuit.

15. In Urbe vetere oppido Italizæ, cù Sacerdos quidam rem diuinam faciens, dubitaret num in hostia à se consecrata Christus præsens esset, in fractione hostiæ consueta, tantum sanguinis effluxit, vt totum corporale sanguine tinctum fuerit. Cuius miraculi occasione Urbanus Papa IV. sanctissimi Sacramenti festum instituit, quod feria s. post Pentecosten celebratur. Exstructa deinde est in eodem oppido clanti opere Ecclesia, in qua corporale sanguine tinctum asseruatur, & ostenditur.

16. NAVCLERVUS in Chronologia sua scribit anno 1280. Traiecti in Belgio ducentos homines tum viros, cùm faminas in ponte supra Mosam strato trupiantes, aliosq; ludos exerceentes, cum sanctissimo Sacramento isthac forte detto nullam reverentiam exhiberent, ne saltu cessarent, subito pontis casu omnifuisse oppressos, vel in Mosa flumine submersos, excepto uno, qui testis miraculorum esset.

17. OPTATVS Episcopus Milianus libro 2. in Parmenianum, rem narram refert de Urbano Formensi, & facte Idicensi hæreticis Donatistis, eos populum absterrent à veneratione sanctissimi Sacramenti, iussisse ut S. Euch

ristia obijceretur ipsorum canibus, at canes rabie accensi iusto Dei iudicio ipsos dominos suos quasi latrones sancti corporis reos, dente vindice, tanquam ignotos & inimicos laniarunt.

18. Fuit Mediolani mulier multis annis obessa a dæmoni: qui eam visu & auditu iam priuarat, linguamq; extra os quasi promissidem elephantis exerebat. Hæc ad S. Bernardum in templum deduxta est, qui in maximi populi corona patena cum sacra hostia capiti energumenæ imposita dixit: In virtute huius Domini iudicis tui, & pro nobis mortui tibi spiritus maligne præcipio, vt ab hac ancilla eius egrediens, contingere eam deinceps non præsumas: Ac mox Dæmon ab ea excessit, & mulier liberata est.

In vita S. Bern. l. 2 c. 3.

19. PALLADIVS in vita S. Macharij refert, cum foemina quædam aliquot hebdomadis ex negligentia communione abstinuisset consueta, eam a peruerso quodam homine ad peccandum sollicitatam fuisse, & cum consentire nollet, illum ex indignatione, Magi cuiusdam opera usum ad illam pudefaciendam: Itaque per incantationes effecit, vt foemina illa appareret in forma equæ, & tres dies pane non vesceretur. Maritus, & co-

gnati eam adduxere ad S. Macharium, qui fusis ad Deum precibus aspersione a- quæ benedictæ eam humanæ formæ re- stituit, & ad frequentandam sacram com- munionem hortatus est; addens: Deum hanc afflictionem permisissæ, quod quinque hebdomadis sacra communione ab- stinuisset.

20. Anno 1556. Sachazeti in regno Poloniæ famula quædam Christiana nomine Dorothea Lazekka sacram ho- stiam tempore communionis ex ore ac- ceptam, & in Strophiolum repositam Dominos suo Iudeo, qui vestem eius nummos promiserat, tradidit. Iudeus mox aduocat tres alias Iudeos, Michae- lem, i saac, & iosephum; omnes in Syna- goga congregati in CHRISTI despœ- ctuæ pugionibus & cultris multis iude- bus sacram hostiam configunt, & illico miraculosè tantum sanguinis ex ea pro- fluit, vt cochleari collectum magnum quoddam vas complerint. Fatinus hos non multò post patefactum, & Iudei ca- pti, ac mandato Sigismundi Poloniæ Ro- gis igne consumpti. Erant illo quo in illi regionibus multi, qui sub vtraque specie Eucharistiam sibi porrigi postulabant. At vbi fama hoc miraculum vulgauit, abi- auerunt ab hac petitione: cum enim vi-

M E D I T A T I O N E S. 138

derent in hostia quoq; contineri sanguinem, satis fore iudicabant laico, si sola hostia communicaret. *Surius in appendice Chronologia Naucleri* non longè à fine. Simile miraculum accidit Bruxellis in Belgio anno 1369. in cuius Ecelesia S: Gudulæ hodieq; ostenditur hostia; cum notis istuum, quibus eam confixit Abram ludæus die Veneris sancto. Apparet quoque in ea sanguis. Descripsit hoc miraculum in *Descriptione Germania inferioris Guicciardinus*. In alijs multis Europæ urbibus idem contigit, ut annotatum est in *Theatro vita humanae tom. 17. lib. 9. pag. 3225. col. 1.*

21 *BEDA in collectaneis*: sub finem, recenset iuuenem quendam ludæum, cum Sanctam Eucharistiam in communione populo à Pape Bonifacio data, accepisset, exclamasse, Bonifaci accurre citò, & me baptiza, quia panis quem sumpsi me exurit & consumit. Recongnita ludæi tumultuari cœpere, sic ut patens iuuenem in ignem cōiecerit; cumq; mater sublato clamore imploraret D. Virginis auxilium pro filio, ipsa quoque à furiosis ludæis in ignem detrusa est. Strepitu excitus mox adfuit, nondum ornatus sacerdotali deposito, B. Bonifacius, ingressusq; ignem tam filium quam ma-

F 7/

trem:

134 PINELLI
trem incolumes ex igni extraxit.

22. S. ANTONIUS Paduanus-
gens Tolosæ, cum de sanctissimo Sacra-
mento cum quodam hæretico disputa-
ret, ille rationibus sancti conuictus, in
hæc verba erupit: Omissa verborum con-
tentione ad res veniamus. Respondit san-
ctus, placet consilium. Tum hæreticus:
Mulam habeo, quam triduano ieiuno
maceratam in populi conspectu adducam,
egoq; illi hordeū, tu Sacramentū tuum
ostendes. Si verò posthabita auena pro-
perārit ad adorandum tuum Sacra-
mentum, ego similiter credam, & supplex i-
lud adorabo. In nomine Domini, inquit
Antonius. Interim res per urbem diu-
gatur, ac per multa alia Franciæ loca. C
tertius dies adesset, vterq; in publicum
prodijt cum innumerabilis populo. Cui
rat S. Antonius excitari aram, in eaq; i-
erum Missæ fecit, circumstabant quam
plurimi Domini cum accensis facibus
uidè expectantes rei exitum. Tandem
Antonius ante communionem hostiam
in manus accepit. Hæreticus verò ho-
deum sacco exemit, mulaq; soluta ma-
no impetu in pabulum ferri cœpit; i-
cum B. Antonius sacram hostiam man-
tenens ad mulam conuersus plenus
de dixisset: In virtute huius Domini
hostia

hostia existentis tibi præcipio, vt reliquo
hordeo continuo accuras, & tuum con-
ditorem agnoscas & adores, ecce iumentum
neglecto pabulo suo ad poplites us-
que submisso capite accessit, & genibus
flexis Dominum in sacra hostia existen-
tem adorauit. Hæreticus conuersus est.
Catholici autem ingenti gaudio perfusi
Deum benedixerunt. S. Anton. in sum-
ma histor. p. 3. tit. 24 § 2. Surius tom. 3.

23. S. AVGUSTINVS lib. 22. de ci-
uit. Dei. c. 8. scribit cum suo tempore He-
speri viri tribunitij domus spirituum
malignorum vim noxiam etiam cum
afflictione animalium & seruorum suo-
rum perpeteretur, totam illam vexatio-
nem per sacrificium corporis CHRI-
STI a presbytero in ea oblatu Deo pro-
tinus miserante cessasse. Quod miracu-
lum Augustinus ab ipso Hesperio cog-
nouit.

24. CAESARIVS in historia sua
refert Magnum quendam hæreticum
morti addictum, cum ad supplicium de-
duceretur, risisse, proximumq; igni quo-
erat exurendus, inuocato per artes Magi-
cas dæmonis auxilio ignem subito ex-
stinxisse, effususque, quam ante, risisse.
Certior ea de re factus Episcopus, al latore
sanctissimo Sacramento iterum accendi
ignem

136. PINELLI

ignem iussit : cumq; hæreticus rursum
imploraret nomen dæmonis, ille respon-
dit: *Iam non possum te adiuuare, quis
præstò est, qui plus me potest.*

25. LONDINI in Anglia in Eccle-
sia S Pauli contingit aliquando nome
sartoris hæretici deferri ad Archiepisco-
pum Cantuariensem, qui tum erat Tho-
mas Arundelius) quod nullam san-
ctissimo Sacramento exhiberet reuerentiam.
Archiepiscopus igitur hominem huma-
niter monet, vt reuerentiam deinceps ex-
hibeat, hæreticus vero impudenter re-
sponsat: *Araneam reuerentia dignior-
em.* Ac ilicò de alto tecti culmine deli-
dens ingens & horrida visu aranea ad os
blasphemii directo filo peruenit. Scri-
bit hoc miraculum *Thomas Valden-
sis*, qui ibi præsens fuit cum alijs mul-
tis prælatis. *Tom. 2. cap. 63. contra VV-
elephum.*

29. Mos erat Constantinopoli, cum
particulæ Eucharistia consecratæ super-
essent, euocare è scholis pueros innocen-
tes & puros, vt illas absumerent. Acci-
dit autem aliquando vt pueris eiusmo-
di misceretur filius Iudæi Christiano-
rum inimicissimi. Qui, vt cognovit fi-
lium suum accepisse hoc Sacramentum
furore æstuans, cum abiecit in ardente

fornax

fornacem vitrariam. Ignara rei mater multis cum lachrymis deinde filium per vias omnes urbis conquisiuit; tertio vero die cum iuxta officinæ ianuam non longè à fornace deploraret filium perditum, accum gemitu saepius nominaret, filius agnita matris voce tandem è fornace respondit. Accurrit mater ad fornacem, & deprehendit filium in medijs flammis miraculosè servatum. Quo miraculo commota, cognita rei causamox facta est Christiana. Iustinianus autem imperator Patrem Iudeum, ut filij proprij homicidâ puniri mandauit. Author est Euagrius lib. 4. c 36. Greg. Turon. Niceph. lib 17. c 25.

27. In Bauaria non longè ab Ingolstadio rusticus quidam simplex, sed pius, cum ob curam quam gerat bestiarum non posset omnibus festis adorare CHRISTVM in sacrificio Misericordie, secretò particulam sacræ Hostiæ asseruatam in foramine baculi sui in hunc finem facti depositit. Quem baculum, festis omnibus, quibus illi nondabatur aditus ad Ecclesiam, humi defigebat, & in eo genibus nixus, recitato Rosario, alijsque precibus venerabile Sacramentum adorabat. Cum autem quodam tempore bestiæ, ob aëris incompe-

incommoditatem, velalia de causa hac illaque discurrerent, ille alium baculum, quo ordinariè uti consuerat, in illas abiecit, & forte baculum, in quo erat Sacramentum, deiecit. Vnde doles, flexis genibus conatus est illum attolere, sed terra in qua erat baculus se demitterebat, & eo magis, quo plus ille manum porrigebat; erigensq; se, animo toto perturbato, ecce videt omnia iumenta circu fossam genibus flexis Dominū adorare. Itaque bonus homo ex miraculo attonitus, continenter lachrymans accurrit ad Parochum. Parochus adit Episcopum, qui cum processione, vt ad locum peruenit, cum magna reverentia & humilitate baculum in quo erat S. Sacramentum excepit. In memoriam autem huius miraculi constructa est ibi Ecclesia quæ dicitur Saluatoris, ad quam magnus est populi concursus, qui solet ex religione loci aliquid ex fossæ illius tenere capere. Hoc miraculum ignoro, à quoniam scriptum sit. Ego in loco fui, fossam vidi, & Ecclesiam visitavi, in qua putam huius miraculi historiam depetam.

28. Nouiomagi in Ducatu Geldria cum Parochus secunda feria Paschæ venerabile Sacramentum deferret ad munici

lierem ægram, viri q; duo iuuenes inter se in taberna certarent, vter prius ouū Pascuale deglutit, audita nola Eucharistiae præferri solita, alter dixit: Ego ouum illud citius deglutinero, quām muliercula illa suum Deastrum (ita enim per contemptum appellabat S. Sacramentum.) At ouum miraculosè hæret in faucibus, miser ergo homo timens se suffocatum iri, candelam sebaceam ex clavo pendentem arripit, vt ouum protrudat, sed sæuo omni in gutture relicto, nudum retrahit ellychnium, instar bouis mastati in terram corruit, vultu fuliginoso & Æhiopico, guttureq; diuina vltione fracto tristissimam efflat animam: nā ouum instar tuberis intercutanei non in faucibus, sed in altero colli latere residēs apparebat. Qua vindicta Christus demonstrauit se verum Deum, & nō Deastrum, vt hæreticus ille loquebatur. Accidit hoc miraculum anno 1561. 8. April. & scribitur à Tilmanno Bredenbachio li.

7. Sacrarum collat. c. 60.

29. Legimus in libro, qui inscribitur, *Promptuarium exemplorum*, idemq; refert Cæsarius, fœminam quandam, cum videret apes suas parum proferre mellis, imò mori, ex cōsilio quorundam immisic in ynum aluearium sacram hostiā,

ac

ac postea cum probatum issit, num plus
mellis protulissent, deprehendit ab apie-
bus sacellulum ex cera candidissima ad-
mirabili artificio constructum, in cuius
medio exstebat ara, cum theca sanctissi-
mi Sacramenti. Certior ea de re factus E-
piscopus, cū processione ad excipiendam
inde Eucharistiam venit, & cum totius
populi gudio ad Ecclesiam deportauit.
30. Quod nunc commemorabo ego
ipse meis oculis conspexi. Romæ anno
1563 in Xenodochio S. Ioannis Latera-
nensis adolescens quidam Turca anno-
rum 20 qui Ancona, vbi aliquandiu cū
Patre mercatore Turca vixerat, huc per-
fugerat; & cū aliud perfugium nō habo-
ret, nobili cuidam seruire cœpit, quo cū
adibat templa, intererat sacro, & quia lat-
licam linguam callebat, ab omnibus re-
putabatur Christianus. Post aliquot mē-
ses tandem ægrotare cœpit, mittitur
Domino ad Hospitale, recipitur cū con-
ditione, ut secundum Hospitalis legi
paret se ad confessionem & communio-
nem. Adolescens, ne reijceretur, cōdito-
nem acceptat, non patefaciens se esse re-
ligione Mahumetanū. Res mira. Simul
aque corpus Domini sumpsit, maxima
contētione animi postulauit baptismū
palam affirmando se esse Turcam. Pra-
feci

MEDITATIONES. 141

fecti Xenodochij existimantes eum alienatum à mente, vocarunt me, qui eram tūc comes Patris cuiusdā (qui festis diebus in Xenodochio concionabatur) vt redderem eum quietum. Adolescens repetiuit, quod dixerat, meq; obsecravit, vt porrigerem sibi baptismum. se enim tantum ardorem interius sentire, vt diutius quiescere nō possit. Sacellanus re diligenter examinata, vidēs eum circumcisum, sacro baptismo hominem lustravit, & mox tranquillior redditus est; ac postea die spiritum Domino reddidit.

AD MONITIO AD CHRISTI-

anum Lectorem.

RECORDARE Christiane Lector, te, vti animo constas & corpore, ita duplicem agere vitam, alteram temporalem mille periculis & casib. subiectam; alteram spiritualē, multis quoq; imperfectionibus & lapsibus obnoxiam. Illa consistit in vnione animae cum corpore, quæ in vtero materno, dum Deus creando animam coniungit corpori, perficitur. Hæc verò consistit in vnione gratiae cū anima, quæ in gremio matris nostræ Ecclesiæ, dum Deus in baptismo infundit gratiam animæ, perficitur. Vtrique, vti suos habet aduersarios & inimicos, ita conuenientia habet remedia. Præuidens

